

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica decima post Trini. Tex. euange. Lu. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dominica. x. post Trini.

Sed quō scī suscipiūt animas: Dico q̄ suscipiūt p̄mo coassistēdo deo suscipien-
ti tanq̄ amici, et gaudēdo de susceptiōe.
Secūdo q̄ in ip̄a hora mortis adsunt ange-
li: vt de Lazaro supra patuit, z aias ad ce-
lū deferūt, v̄l saltē associāt vt leticiā ostē-
dant: et vt a demonibz defensent. Tertio
q̄ allegāt merita q̄b̄ anie sunt digni susci-
pi: et p̄ eis ferūt testimoniū. Sed q̄rit
Que z vbi sunt ista tabernacula. Nō em̄
possunt esse in celo: q̄ eēt foraminibz ple-
nuz: q̄d est irōnabile. Ad hoc dico q̄ fm̄
doctrinā sanctorū: z p̄pue sancti Thome
in multz locis: celum est incorruptibile: et
consequēter non frangibile: ideo beatum
corpus non diuidet ip̄m celū: sed sine di-
uisione penetrabit: q̄ duo corpa erunt
simul: vt idem dicit in multz locis. Nulla
igit̄ erit actualis superficies celi infra cōca-
uā z cōueram ei: sed in potentia tm̄. Ta-
bernaculū ḡ cuiuslibet sancti p̄p̄ū est ip̄a
superficies potentialis in celo quam imagi-
namur eq̄lem sup̄ficiē corpis eius. Pro
hoc vide Lapiolū. ij. dist. ij. Tabernacu-
lū aut̄ cōmune est ip̄a superficies celi cōue-
ra. Erunt autē ista tabernacula yiciniora
aut remotiora a loco seu tabernaclo in q̄
est ch̄s fm̄ differentiā meritōz: vt dicit
Joā. mider. Unde in celo post resurrectio-
nem erit etiā corpalis ordo. Sed dubi-
tāt: vbi erit sedes regia ch̄i vt circūqua-
z sc̄toz corpa possint assistere: Dico p̄ba-
biliter q̄ erit in ea pte celi q̄ est supra hieru-
salem siue montē oliueti: vbi est passus
et vnde ascēdit z vbi iudicabit. Hec ḡ ta-
bernacula p̄ elemosynas ch̄s vult nos as-
seq̄. Ciril. Sic ergo docebat ch̄stus af-
fluentes diuitijs summo p̄ diligere amici-
ciā pauperū z thesaurizāre in cel. Hec ille
Doraliter saluator: i hoc euāgelio do-
cet nos amicitiaz facere. Dicit ḡ p̄mo q̄
amicicia faciam. Sed aliq̄n̄ est amicitia
bonoz cū bonis: q̄ sola est vera amicitia
fm̄ Tullū. Sed tñ oportet obsuare hec
q̄ obseruāt q̄ volūt argentū p̄ alchimiam
incozpare cū auro impediētia verā vnio-
nē. i. ventū. i. sup̄bia: et pulueres. i. cupidit-
atē: z humiditates. i. obscena. Aliq̄n̄ est
bonoz cum malis z ecōuerso: q̄ est p̄icu-
losa bonis: lz aliq̄n̄ malis sit fructuosa, q̄

corrumpunt in vita: inq̄nant in cōscientia
et offuscant in fama. Sic vinū fm̄ Eby.
sup̄ Barth. corrumpit ab aceto: nō econ-
uerso, et lutū farinā coinq̄nat: nō econtra-
rio, et aurū pallefcit argento: nō ecōuerso.
Tertia est maloz cū malis: q̄ raro cedit i
bonū. Secundo docet quō eam faciam:
q̄ de māmona iniq̄tat. i. dādo magis ḡ
accipiēdo. Si possibile est. Nā amicitia tā-
to est p̄fectior q̄nto diuino amori simili-
or: qui non est gratia accipiēdi sed vandi.
Deus em̄ opat p̄pter suā bonitatē cōmu-
nicandā: non aut̄ adq̄rēdā: cū eā habeat:
neq̄ p̄ficiendā: cum sit infinite p̄fecta. Vñ
fm̄ Auicennā solius p̄mi p̄ncipij actio est
mere liberalis. q̄ ois creatura opando i-
tendit suā p̄fectionē adq̄rere vel augere: lz
nō sp̄ intendat cōmoduz cozpale. Tertio
ostendit p̄pter q̄d sit facienda cum paup̄i-
bus: q̄ vt cum defeceritis recipiant vos
in eterna tabernacula: que scz nos edifica-
mus elemosynis. Vbi nota q̄ aliqui sibi
edificant domū in inferno: vt valde mali.
Quidā in celo: vt valde boni: edificantes
auro amoris dei: z argēto amoris p̄mi.
et lapidibz p̄ciosis bonoz opoz. Quidaz
p̄o in celo simul z in purgatorio: vt medi-
ocriter boni. Edificāt aut̄ in purgatorio
de ligno: feno: z stipula: vt patet. j. Cor.
ij. Per q̄ q̄daz grad⁹ p̄ctōz designat igne
purgatorij purgādoz.

Dñica decima post Trini.

Lex euange. Lu. xvi.

Um appropinquaret
c dñs hierusalē videns
ciuitatē fleuit sup̄ illā
dicens: Quia si cogno-
uisses et tu. Et q̄dem in hac die
tua que ad pacem tibi: nūc autē
abscondita sunt ab oculis tuis
Quia venient dies in te z circū-
dabūt te inimici tui vallo: z cir-
cūdabūt te z coāgustabūt te vn-
diq̄: z ad terrā p̄sternēt te z fili-
os tuos q̄ in te sunt. Eo nō relin-
q̄nt in te lapidē sup̄ lapides: eo
q̄ non cognoueris tempus v̄st

Domica. x. post Trinitatis

placere deo: ad Heb. xj. Chūs g̃ sedēs su-
per asinam nostre humanitatis: et veniēs
ex monte oliuaz. i. misericōdie q̃ diu nos tole-
rauit: et exercēs p̃ ministros suos officiū
sanctē p̃dicatiōis q̃ de credēdis et agen-
dis docemur: appropinq̃t ecclie militan-
ti. Et vidēs eā p̃tutibz vacuā q̃ ad ml̃ros
et plenā vicijs. i. luxuria: supbia: auaricia:
simonia: iniusticia: et hmōi. Vidēs q̃z qz
in exilio letaf̃ yane et inānter: ignozās q̃
mala sunt ei ṽtura: q̃ ad singulos in vita
et in morte. et q̃ ad oēs p̃ bella: et famem et
pestē et p̃secutiōem antichri: flet sup illaz
nō qz vere dolet. qz neqz de⁹ neqz hō be-
at⁹ pōt dolere: sed qz ad modū scētis se ha-
bet. Istō em̃ mō possum⁹ etiā dicere illō
Hier. xxxij. Angeli pacis amare flebūt
Vellēt em̃ de⁹ et b̃ri n̄fam salutē volūta-
te antecedere r̄si nō p̃sequente: vt pr̄z ex sc̄to
Tho. j. pre q. xix. ar. vj. Plorat etiā chūs
vere sup ecclia sua: nō p̃ seipm: s̄z p̃ suos
suos q̃s replet amaritudine sup iniquitatē
bus q̃ fiunt in clero: et in p̄lo: quē sibi suo
eruoze cōparauit. Quātū mō ecclia deffē-
da est: sed post tenebras spero lucem. Ve-
re annū nūc agim⁹. Deceat qm̃ h̄ op⁹ vl-
tūmo castigatū est. vere annū agim⁹ iubi-
lei in q̃ taliter in ch̄ianos agit ch̄iani:
vt int̄m̄ fidei teucer q̃ iam i viscera ita-
lie parat irrupere: p̃ medio expectet: imo
et expectat. Sed oipotētia et infinita mi-
sericordia dei nostri et saluatoris iesu ch̄i
ex malis summis: vt credo eliciet maxima
bona. Credo em̃ in ynū deū: p̄zem filiū et
sp̄m̄ sc̄m̄. Credo filiū dei de p̄gine natuz
crucifixū: mortuū: et sepultuz: resurrexisse
et sedere ad dexterā dei: ac sp̄sam quā s̄i-
bi suo sanguine compauit dulcē amare.
Quātū p̄o ad sensum anagogicū sc̄iē-
dū est: qz qm̃ aliqd̃ est figura alteri⁹: nō est
necesse: imo aliqd̃ est impossibile: qz ea q̃
dicunt de figura p̄ficent de figurato. sed
q̃ de figura dicunt inq̄ntū est figura: illa
dicunt etiā de figurato. Exemplū huius
est: si Hercules habeat marmoream sta-
tuam: si dicas hec statua vl̄ imago habet
nasum aqlinū vel faciē venustam: eadē et
de hercule dici poterūt. Sed p̄o si dicas
hec statua est marmorea: nō em̃ hercu-
les erit marmore⁹. Eodem mō cū hierl̄m

sit figura sup̄ne patrie: q̃ dicunt de hieru-
sale materiali inq̄ntuz differt a celesti: vt
puta qz est scelerata ciuitas: aut qz est a deo
punita: ista nō p̄nt intelligi de celesti

Sciendū etiā est qz q̄cunqz sunt in aliq̄
quo similia: necessario etiā sunt dissimilia
in alio. Si em̃ in nullo essent dissimilia:
iam nō distinguerent in aliq̄: et p̄sequent
nō essent plura: et p̄sequent etiā nō essent
similia. Vñ et boni dialectici cōcludunt:
qz que sunt similia inq̄ntum sunt similia
sunt dissimilia: stante ly inq̄ntum replica-
tiue et non specificatiue. Ex his sequit̄ qz
iste passus euāgelij nō pōt exponi anago-
gice q̄ntum ad em̄nia: vtputa q̄ntum ad
hoc qd̃ dicit qz abscondita sūt mala ab ocu-
lis eius. sed solum q̄ntum ad aliq̄: puta qz
chūs appropinquabat ei: et hmōi. Dicit
m⁹ ergo qz sup̄na hierl̄m: qm̃ diabol⁹ pec-
cauit: fuit destituta suis ciuibz: nō q̃ iam
illam intrauerāt: qz diabol⁹ nunq̃ fuit be-
atus: vt patz. j. q. lxj. ar. iij. sed qui illam
mor fuerāt ingressuri. qz angel⁹ p̃ vnicū
op⁹ meritorij meret felicitate: quā et sta-
tim accipit nisi p̄stituat impedimentum.
vt patz. j. q. lxij. arti. v. Hinc est qz saluator
noster in parabola de habere centū oues
quaruz nonagintanoue reliq̄t in deserto:
ipm̄ celū appellauit desertū. i. derelictum
fm̄ b̄m̄ Grego. Saluator g̃ noster ex sua
misericōdia: vtputa descendens ex monte oli-
uarum: ascendens asinā nostre mortalita-
tis p̃ incarnationē: et iter p̃ mōm̄ faciens
benefaciendo et sanādo omes oppressos a
diabolo: vt dixit beatus Petrus Actuum
x. Appropinquauit hierusalem celestē: qz
in omnibz suis operibz deliberatis mere-
batur vt patz. iij. disti. xviij. veri. q. xxvj.
Celesti aut̄ patrie p̃ merita p̄pinquamus
Et licz semp chūs fleuerit ruinā superne
ciuitatis. i. desiderauerit eius restauratio-
nem. hoc tamē maxime fuit quādo ei erat
p̄pinquus: vtputa tempore sue benedicte
passionis quando dixit: sitio. De hoc fle-
tu id est desiderio restaurande celestis hie-
rusalem quod christ⁹ habuit: dicit sic Au-
gustin⁹ in li. sup̄putationū. Quā benign⁹
amator hominū fili⁹ tu⁹ deus noster cu-
sus pijs visceribus non satis visum est vt
se inclinaret factus hō de vera virgine na-

ens: nisi etiā subiret crucis suspēdū effu-
so sanguine ppter nos z ppter nostrā salu-
tem. Venit ppter deū p pietate: q̄rere saluū
facere q̄d p̄erat: q̄sūt ouē pditā: q̄sūt z
mucit. i. humeris suis ad caulas gregis
portās ppter deū z vere ppter pastor. Hec ille
z multa alia.

Quantū hō ad sensum morālē sciendū
est q̄ iesus interpretat saluator z significat
eū q̄ se z alios cupit saluari. In hō q̄ iesus
fuit in tāta gl̄ia positus: docet q̄libet
q̄ vult ad celestē hierl̄m p̄ficisci: vt leticiā
suā mūdānā z tpālē tēperet cogitādo ali-
qd triste: puta si q̄s habet leticiā de vxore
debet cogitare q̄ poterit esse ipudica. Iō
dicat Eccl̄. xj. In die bonoz ne immo-
mor sis maloz. Similiter etiā q̄libet ta-
lis debet flere sup hierusalem. i. aiām de-
stitutā gratia dei: q̄ effusa in leticiā z va-
nitates nō cogitat ventura sibi malā. Et
nota vt dictū est: q̄ ch̄s fleuisse legit q̄n-
quies: licz in scriptura nō nisi q̄ter tm̄. scz
Primo i infantili necessitate. z Secdo ex
compassione: vt hic, z tertio ex amore: vt
sup Lazaro mortuo. Ioan. xj. Et q̄rto ex
pietate viscerosa sup pctō iude proditoris
vt testat Aug. in q̄dam smone. z euāge-
lista innuit q̄ dicit: q̄ turbat dicit. Q̄n-
vestrū me trader: q̄d tamē ex scriptura nō
habet. z Quinto existēs in cruce Heb. v.
Et h̄ fuit ad significādū q̄ q̄nq̄ debem⁹
plāgere. i. miserā hui⁹ vite: z p̄tīm cala-
mitatē: z eos q̄ sunt in pctis mortui: z p̄-
laros z clericos cadentes velut Judas: z
etiā peccata nostra in cruce penitentie
positi. Et hec de p̄mo puncto euāgelij d̄
quō diffusū dictū est. qz ab hoc euāgelio
nostrā auream rosam edere cepim⁹. Se-
cundū punctū q̄d tangit in euāgelio: est
quō ch̄s pdixit hui⁹ p̄fide ciuitatis rui-
nam cū dicit: quia veniet dies zc. Et q̄n-
tū ad sensum q̄dē h̄alē sciendū est: q̄ circa
xlij. ahhnū a passiōe d̄ni Nero impator ve-
spasianū misit vt iudeam rebellem subiu-
garet imperto. Qui iussa complens: post-
q̄ oēm iudee regionem armis occupauit
excepta hierl̄m: creat⁹ est impator: z Ti-
tus eius filius bellū p̄patre suscepit. Et
obsidens hierusalē: tres aggeres. i. fortali-
cia ex lignis z terra z oīm materia q̄ mō

vocant bastioni fecit: z valluz sup eos id
est repaz ex vallis. i. palis. Destructis ac
aggerib⁹ p iudeos edificauit murū in cir-
cū murt ciuitatis cum tredecim castel-
lis seu fortalicis. Hec em̄ oia asserit Jo-
seph⁹ libro. v. de bello iudaico. Et hoc
est quod dicit saluator: quia veniet dies i-
te) id ē tra te (z circūdabūt te inimici tui
vallo) id est romani. Dicit autē hic vallū
fm aliquos fossa: licz sumi possit etiā p
reparo facto ex vallis. i. palis: vel genera-
liter p quacūq̄ clausura (z circūdabūt te)
vallo vt dicitū est (z coangustabūt) sagit-
tis z armis (te fuerūt occisi vel capti
sis tibi accipe alimēta (z ad terrā p̄sternēt
te) subuersis muris z cōbusto tēplo z pa-
latijs tuis (z filios tuos q̄ in te sunt) id est
ciues tuos q̄ fuerūt occisi vel capti
aūt sciendū q̄ pacto bello iudei q̄ latuerāt
in cavernis: sicut historie docent: reuersi
sunt ad habitandū hierusalē. Propter q̄d
romani indignati: miserunt Helii adriā-
nū: qui ciuitatem fundit⁹ vsq̄ ad funda-
menta dissipauit. z edificauit ibi p̄pe ad
aquilonē ciuitaculā: quā appellauit heli-
am: z multo tempore sic digga est. Et locus
patibuli seu iusticie q̄ erat extra ciuitates
inclusit intra muros. Iō subiūgit Et nō
relinquet in te lapidē sup lapidē. Sub-
iungit autē cām euerisiōis ei⁹ dices: eo q̄ nō
cognoueris tps visitationis tue) id est in
carnatiōis: q̄ eā ch̄s p̄sonaliter visitauit.
Hoc em̄ mysteriū hec ciuitas nō cognos-
uit. i. se nō cognoscere ostēdit: qz ch̄m nō
suscepit h̄ occidit. Sed tñ reuera cognos-
uerūt maiores eū esse herede z ch̄m in le-
ge p̄missum. vt p̄z p sc̄m Tho. iij. q. xlvij
Est autē sciendū fm Josephū. vij. d. bello
iudaico ca. xxv. q̄ toto tpe obsidionis celsa
fuisse dicunt deciescētena milia iudeoz z
captiuata nonaginta z septē milia vt cir-
ca. ita q̄ vt d̄ Hugo floriacen. nō defues-
rūt q̄ triginta mancipia vno numismate
mercarent. Et ne ista alicui videant iere-
dibilia: hoc ibi Joseph⁹ p̄bat: quia circa
festū pasce facta est obsidio z intra ciuita-
tem cōclusus est fere om̄is pplus iudeoz.
Hec debet alicui iste numer⁹ videri ipos-
sibilis. qz sicut idem dicit circa dies azy-
moz obsessa est ciuitas q̄n maxima mul-

Dominica. x. post Trini.

titudo ex longinqua ad sanctum pascha aduenerat. In 7 idem dicitur quod alii sub castro in festo pasche imolate sunt hostie ducere quoniam gignuntur taser milia: et tamen ad quilibet hostia comedam saltem decem boies mundi percurrant. In ciuitate autem obsidionis tunc fuerunt seditiones maxime: et tanta fames: ut mater filium suum comederit: ut testatur q. 5.

Quantum ad sensum autem allegoricum sciendum est: quod christus est rex cuius regnum non est de hoc mundo. id est temporale: sed spirituale. et habet duas prouincias. scilicet ecclesiam militarem et triumphantem. et utraque dicitur regnum celorum. In una regnat christus personam in alia per vicarium suum. Utrumque autem regnum eternum est. quia etiam ipsi ecclesie militanti nunquam in hoc mundo succedet aliud regnum: quia nauicula beati Petri periclitatur: sed non sumergitur. Ita snia pater Dauid. y. ubi ad Iram loquens de regnis huius mundi ait. In diebus autem regnorum illorum suscitabit deus celi regnum: quod eternum non dissipabitur: et regnum eius populo alteri non tradetur. Continuet autem et plures uisueria regna hec: et ipse stabit in eternum. Et infra ca. vij. loquens de monarchia que tuorum mundi: subiungit de regno christi dicens. Potestas eius potestas eterna que non auferetur: regnum quod non corrumpetur. Et infra in eodem ca. loquens de fine monarchie romanorum et principio ecclesie ait: Regnum autem et potestas et magnitudo regni que est subter omne celum deus populo sanctorum altissimi: cuius regnum sempiternum: et omnes reges seruient ei: et obedient. Unde sanctus Thome. j. q. vj. ar. vi. ad ultimum. et super epistolam ad Romanos. ca. x. lectio. ij. tenet cum Augustinus. in epistola ad Eusebium: quod adhuc predicabit euangelium in toto mundo cum plenitudo effectus: ita scilicet quod ecclesia fundabitur in toto orbe. quo facto: ueniet mundi consummatio. Et autem ita sit: tunc ecclesia passa est multas tribulationes et pericula in posterum que ad aliquas sui partes: propter clerici populique flagitia. Et isto modo christus allegorice pronuntiat ruinam ecclesie: eo quod ipsa non cognoscit tempus sue spiritualis uisitationis qua a christo uisitata per religiosos diuersorum ordinum magne sanctitatis: et doctrine: et eloquentie. Quibus dum ciuitates aures non prebent: infundum funditus destruant. Aug. Omne bo-

num genus precepta uite accepit: que si ab omnibus seruarentur: respublica longa et magna pace potiret. Sed quoniam nolimus audire predicatores: sentimus barbaros uastatores. Hec ille. Sensus anagogicum in hac parte non uideo. Et ideo quantum ad morale Sciendum est: quod hierusalem ciuitas iniqua anima significat peccatricem: ad quam christus loquitur dicens. Infelix anima: uenient dies in te. id est dies mortis: et circumdabunt te inimici tui. id est demones: uallo desperationis: obijciendo tibi unumquodque peccata. Et ad terram prosternent te. quia caro in sepulchro: et tu in inferno sepelietis. Et filios tuos qui in te sunt. id est opera tua uel imitatores tuos: ut tecum sint in pena. Et non relinquent in te lapidem super lapidem. id est cogitationes omnes discutiens: et obijcient tibi: eo quod non cognoueris id est cognoscere uolueris: tempus uisitationis tue quando te deus inspirabat ad bonum. Et hec de secundo.

Tertium punctum quod tangit in euangelio est: quia christus ostendit unde originem traxit exitialis malicie populi a sacerdotibus. scilicet colentibus deum in templo. et hoc ibi. Et ingressus in templum etc.

Quantum ad sensum litteralem uide primo que de isto templo scripsimus feria secunda ante dominicam quadragesime. Deinde scio quod Ezechiel sic dicit in homel. Quia narrauerat mala uentura: partem templi ingressus est: ut de illo uidentes et ementes eijceret: ostendens quia ruina populi maxime ex culpa sacerdotum fuit. Hec ille. Sacerdotum enim ut idem dicit: est sicut stercus in corpore: quo languente non potest esse sanus. Notandum etiam est: ut ex euangelio elicitur: quod christus bis eiecit uidentes de templo. semel post conversionem aque in uinum in festo pasche: ut solus Johannes testatur. ij. ca. et alia uice in die palmarum. de qua loquitur Lucas et Mattheus. xj. et Mattheus. xxi. Alia autem pertinentia ad sensum litteralem huius partis diximus ubi supra.

Quantum autem ad sensum allegoricum sciendum est: quod per templum significat ecclesia in qua uidentes sunt simoniaci: qui uident gratiam spiritus sancti seu ordinata ad gratiam. id est res sacras. Unde isti uenditores dicunt uendisse colum-

bas: vt testat **Matth. xxi.** Per colubam aut significat spūscruis: q̄ sup̄ cb̄m appa- ruit in colūba. Hos ch̄s eiecit aliq̄n per mortē: aliq̄n puādo eos b̄nificijs de facto vel saltē de iure: r̄ puādo gr̄a sua: r̄ istigēdo mltas penas de iure r̄ aliq̄n de facto.

Quantū ad sensum anagogicū hec ps nō videt habere sensum multū agruum: eo q̄ de celesti patria nullus possit expelli Ideo morā sciendū est q̄ tēplū eccliam significat: que ad q̄tuor est facta: vt in p̄ senti euāgelio colligit. Primo vt sit habi- tatio dei: ideo d̄: (**Dom⁹ mea**). i. mihi ad habitandū electa. Secūdo vt in ea ch̄m oremus: ideo subdit (domus orōnis est) Tertio vt in ea ch̄s laudet. vñ **Matth. xxi.** d̄ q̄ pueri laudabāt christū in tēplo: clamātes **Sanna filio dauid.** Quarto ē facta ad docendū. vnde subdit (**Erat q̄ti die docens in tēplo**) Nullus ḡ debet eccle- siā ingredi i q̄ de- bitat: q̄n sit amīc⁹ dei p̄ dolorē de pctis suis: neq̄ debet ibi esse ni- si oret vel laudet deum: vel audiat verbū dei: quod est laudare deum: et sic exhor- tationi cōsulere.

Dñica vndecima post Trini- tate **Text⁹ euāg. Lu. ca. xviij.**

Ixit iesus ad quosdam qui in se cōfidebāt t̄q̄s iusti: et aspernabāt ce- teros parabolā istā. Duo hoies ascenderunt in tēplū vt orarēt. vnus pharise⁹ et alter publicanus. Phariseus stās hec apud se orabat. De⁹ gratias ago tibi. quia non sum sicut ceteri hoim raptores. iusti. adulteri. velur etiam hic publicanus. Ieiuno bis in sabbato decimas de oim que possideo. Et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad celū leuare. sed pcurtebat pe- ctus suum dicens. Deus ppiti⁹ esto mihi peccatori. Amen dico vobis descendit hic iustificat⁹ in domū suam ab illo. Quia o-

mnis qui se exaltrat humiliabi- tur. et qui se humiliat exaltabi- tur.

Ixit iesus ad q̄sdā

qui in se p̄fidebāt r̄c.) **Lu. xviij**
Theo. Quia supbia pl⁹ ḡ alie
 passiōes verat hoim mētes: ideo dñs cre- b̄tus de hac monet. **Hec ille.** Prefens ḡ euangelium totum est contra supbos **Et** in eo tangunt tria puncta: que sunt **Exal- tatio: humiliatio: iustificatio.**

Quantū ad primū literaliter sciendū est q̄ sicut testat **Iosephus** r̄ **Mag. hist.** apud iudeos tres fuerūt religiosoz secte a cōmuni cōuersatiōe reliq̄z vita r̄ opiniō- ne distātes. **Pharisei** q̄dē. i. diuisi dīcti sunt. q̄z a reliq̄s erāt diuisi in habitu: quia habebāt decē precepta leḡs septa in char- tis: q̄s in fronte r̄ manib⁹ portabāt: ostē- dentes se dei legē in corde r̄ ope velle ha- bere. q̄ charte dicebant **phylacteria:** a **phylax** q̄d est seruari: et **thorath** q̄d legē so- nat. Habebant etiam in angulis pallioz fimbrias maiores alijs: q̄z alligabāt spi- nas: vt dum ambulādo p̄ingerent in cal- caneis diuine legis recordarent. **Isti** fue- runt supbi: avari: r̄ hypocrite: r̄ tate auto- ritat⁹ in p̄lo: vt tradit **Ioseph⁹:** vt faci- le possent suadere q̄ voluissent. **Isti** p̄- nāt libertatē arbitrii: tñ dicūt fatū. i. istuz- rum fidez mltū hoim tuare v̄l ipedire. **Judiciū** esse futuz dicūt: r̄ aias hoim so- las imortales. solas aut̄ aias bonozū in morte transire ad alia corpora viuificāda vsq̄ ad resurrectionē. maloꝝ aut̄ animas eternis carcerib⁹ detrucl̄ affirmāt. **Sa-** ducei ḡo negant fatū: omnia cōsistere di- centes in hois arbitrio. **Aiaz** post mor- tem generat̄ negāt vel supplicia v̄l hono- res. **Aiaz** etiā cū corpib⁹ mori putātes resurrectionē futurā negāt. **Isti** seueri ni- mis erāt: nec inter se sociales: ob quā seue- ritatē saduceos. i. iustos se noiabāt. **Esse** ḡo fere i oib⁹ ducebāt vitā monasticā: nu- prias fastidiētes: adeo vt rari nuberent: nō qz cōnubia pimēda cēferēt: sed cauedā intempantā semtnaz: nullā eaz fidē ser- uare putātes **Isti** viuebāt in cōmuni: r̄ cū